

בס"ד  
פרשת וישב  
גיליון קע"ד  
שנה ד'  
כסלו תשפ"ג

# בדרכו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה



יארצייט החמישי לרשכבה"ג מרנא אילת השחר זצוק"ל - הסוד שיח בין רבותינו.



מתחילה נראה שהעלו בנוגע למצביעים – לכת...  
אחד הנוכחים: היום בבוקר הרה"י אמר שמי שמחזיק את עיתונם בידו, זה בודאי שלא רוצה לחזור בתשובה. הראש ישיבה הנהן בהסכמה ואמר: הוא טובל ושרץ בידו. מרן רה"י: החזון איש נפטר בשנת תשי"ד, כבר ישישים שנה."

סיפר רבינו: החזון איש אמר לי לקחת את הרבנית עם מונית, להצביע.

אחד הנכדים: פעם סבא סיפר שגם התעודת זהות שלו עצמו הוא שלח.

רבינו: כן! והוסיף: עם ר' שרגא פייבל (א.ה. – שטיינברג) הוא שלח את התעודת זהות.

הוסיף רבינו: אבל אבא (א.ה. - הסטייפלער) הלך בעצמו. רה"י: לעירי."

הראש ישיבה: בבחירות יש דבר כזה, התלמיד חכם הכי גדול, והעם הארץ הכי גדול, הקול של שניהם שווה, הוא קול "אחד", והוא קול "אחד"... אי, זה תלמיד חכם גדול, וזה עם הארץ גדול?

[מציין החברותא: וכפי הבנתי ביאר בזה רבינו ראש ישיבה טעם למה אחז מרן זצוק"ל דמפני כבוד התורה אסור לו ללכת להצביע בעצמו]

רבינו: נידבר עם הארץ בהדיה. [לשון גמי בסוף ב"ב]. [מוסיף החברותא: אמנם כל זה הוא כלפי עולם השקר אבל בשמים רואים את הכל אחרת, וכפי שאמר לי רבינו ראש הישיבה לפני תקופה שעיקר הכח בבחירות הוא בקולות של החרדים הזועקים בזה שרוצים הנהגת התורה, וקולות של חילוניים אין לזה הרבה כוח השפעה אח"כ על תיקון היידישקייט... וכלפי שמיא גליא בדיוק מי הצביע...]

לאחמ"כ דיברו רבותינו מענין המבול ותיבת נח. מרן רה"י: תוסי' בנדה דף ס"א, אומרים שסיחון הי' אח של עוג, אך השאלה עוג כתוב בגמי' שהלך בצידי התיבה, אבל היכן הי' סיחון, האיך הוא ניצול?

רבינו: כנראה הוא הי' על ידו.

רה"י: עוג והראם הלכו ליד התיבה, והי' נס, שכל המים היו רותחים, והקב"ה עשה נס, שליד התיבה לא הי' רותח, הכל הי' נס..

וממשיך הראש ישיבה, אח"כ הוא לקח הר, ורצה לזרוק על כלל ישראל...

אחד הנוכחים אמר בצחות: הוא כבר שכח מהנס, זה היה כבר הרבה שנים אחרי זה.

ראש הישיבה חייך ואמר: הוא רצה לשכוח...

יהיו הדברים לעיני רבותינו זיע"א, ויה"ר שנזכה במהרה שיקיצו וירננו שוכני עפר א"ס.

הנה הכבוד הגדול ששרר בין רבותינו רשכבה"ג מרן ראש הישיבה אילת השחר זצוק"ל לרשכבה"ג מרן רבינו זצוק"ל ידועה בשער בת רבים, להקיף האור הגדול איננו יכולים, בכל זאת ברצוננו לחוש מעט מהאור בעת כי הנה המלכים נועדו, ליקטנו מכתבי הגאון ר' משה יהודה שניידר החברותא ותלמידו המובהק של מרן רה"י, ובכך נקווה לחוש קצת מהוד קדומים, כאשר עתה חושך יכסה ארץ ורבותינו עלו בסערה השמימה, ונתחזק לאורם ובדרכם.

לאחר פטירת הרבנית קניבסקי ע"ה בחוה"מ סוכות, במשך ימי החג התבטא הראש ישיבה הרבה פעמים בכאב, על צער הגדול של רבי חיים... וממש הי' ניכר בעיניו האיך שמרגיש את הכאב הנורא, נושא בעול... כפשוטו! ובכל פעם מדגיש ראש הישיבה שהיתה "גרויסע צדיקות" "צדקנית גדולה", פעמים אין ספור... וקרא עליה המקרא הזה "רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה".

עד שהקשה על מה שכתוב בקהלת אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי, והרי היתה הצדקנית הזאת, ובדומה לקושית רב עיליש בגיטין דף מ"ה א' על בנתי' דרב נחמן.

ורבינו הגיב על זה דצריך לומר דלכל כלל יש יוצא מן הכלל, אך הקי' רה"י דא"כ מה הי' קשה לרב עיליש.

ובימי חוה"מ עלה ראש ישיבה לנחם את רבינו ודיברו קצת בלימוד, ולבסוף אמר ראש הישיבה המקום ינחם וכו', ואמר דמצות נחום אבלים יש גם בחג, וכמו שמצינו אפילו בשבת, רק שאין יושבים שבעה.

בין הדברים הראש ישיבה שאל את רבינו מה ההיתר ללמוד דברים הרעים בימי אבילות, וכי מי שלומד דברים אלו אי"ז משמח, הרי פיקודי ה' משמחי לב ומי שילמד דברים אלו בימי השנה וכי אין לו שמחה בלימוד כמו שאר דברי תורה, א"כ מה ההיתר ללמוד את זה בימי אבילות.

ולאחרי שחזר הראש ישיבה לביתו שיבח הראש ישיבה את גדלות מרן רבינו זצוק"ל במדת הענוה. והוסיף שאביו מרן בעל הקהלות יעקב זצ"ל היה עניו, ובזה זוכים להכל.

במרחשוון תשע"ד לאחר שאחד מבני כת מבזי התורה ניסה לפגוע רח"ל במרן רה"י בצורה שקשה לתארה, ולאחמ"כ ראש הישיבה נחלש מאד, בא רבינו שר התורה לבקרו ביקור חולים, ונביא חלקים מהשיחה בין רבותינו שנסובה בתחילתה בעניי השעה (חלק מהדברים מתורגמים משפת האידיש).